

ВОРОНЮК Богдан, здобувач вищої освіти IV курсу ОС «Магістр»

спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **ПРОСЯНИЙ Сергій**, канд. с.-г. наук, доцент

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський, Україна

РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОШИРЕННЯ ДИКТІОКАУЛЬОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Відомо, що провідне значення в епізоотології будь-якого гельмінтозу належить клімато-географічним умовам місцевості, так як вони визначають; по-перше, систему ведення тваринництва; по-друге, інтенсивність накопичення інвазійних елементів на пасовищах. В зв'язку з цим, нами було проведено експеримент щодо вивчення поширення диктіокаульозу великої рогатої худоби протягом року у тварин різних вікових та виробничих груп в умовах Кам'янець-Подільського району.

Наші дослідження свідчать, що, в даному географічному регіоні молодняк великої рогатої худоби поточного року народження до травня вільний від диктіокаул, так як він не мав контакту з інвазійними личинками 3-ої стадії на пасовищі. Перші клінічні ознаки диктіокаульозу у молодняку виникали на початку червня, через 30-40 днів після початку пасовищного сезону. В цей час екстенсивність інвазії вже становила 25,6%.

В подальшому, до кінця пасовищного періоду число інвазованих тварин даної вікової групи зростало до максимальних значень. З переводом тварин на стійлове утримання екстенсивність інвазії різко знижувалась, що пояснюється проведенням дегельмінтизації тварин в стійловий період, а також самовільним відходженням нематод.

В стійловий період, з листопада по квітень, екстенсивність диктіокаульозної інвазії у тварин 13-18-місячного віку досягала мінімальних значень – 3,7%. Після виходу на пасовище у тварин даної вікової групи екстенсивність інвазії зростала і до кінця пасовищного періоду становила 25,0%.

З переведенням тварин на стійлове утримання, після проведеної дегельмінтизації, екстенсивність інвазії різко зменшилась. У 2-3 річних тварин впродовж сезону ми виявляли мінімальний рівень інвазії.

Наші дослідження свідчать, що в процесі суперінвазії і реінвазії диктіокаулами в організмі великої рогатої худоби виробляється імунітет, на що вказує зниження екстенсивності з віком тварин. Тому у тварин старше 3-х років диктіокаул ми не виявляли.

Копроларвоскопічні дослідження, показують, що максимальна інвазія диктіокаулами в господарстві реєструється наприкінці пасовищного періоду. Саме в цей час нами було проведено визначення інтенсивності інвазії у тварин різних вікових груп.

Встановлено, що інтенсивність інвазії у тварин різного віку мала чітку тенденцію до зниження зі збільшенням віку тварин, що теж вказує на формування стійкового вікового імунітету.

Найбільшу кількість личинок диктіокаул в 1 г фекалій ми виявляли у тварин поточного року народження, що свідчить про їх високу чутливість до паразиту. Тварини 13-18-місячного віку, при значно меншій екстенсивності інвазії, також мали нижчу інтенсивність інвазії порівняно з більш молодими тваринами. Починаючи з 19-місячного віку рівень інтенсивності інвазії зменшувався до мінімальних значень і тварини старше 3-х років були вільними від диктіокаул.

Загалом, виявлені епізоотичні особливості прояву диктіокаульозу в Кам'янець-Подільському районі, необхідно враховувати при здійсненні лікувально-профілактичних заходів.

УДК 619.616.98

ГАВРИШ Анна, здобувачка вищої освіти II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **ГОРЮК Юлія**, доктор ветеринарних наук, доцент
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м.Кам'янець-Подільський, Україна

ЗНАЧЕННЯ ІМУНОГЛОБУЛІНІВ Е У РОБОТІ ІМУННОЇ СИСТЕМИ

Імуноглобуліни класу Е (IgE) – це антитіла, які відіграють ключову роль у розвитку алергічних реакцій та в захисті від паразитарних інфекцій. Вони складаються з чотирьох поліпептидних ланцюгів: двох важких ε-ланцюгів і двох легких ланцюгів. Завдяки специфічній структурі, IgE має здатність зв'язуватися з рецепторами на поверхні опасистих клітин та базофілів, що забезпечує активацію цих клітин при повторному контакті з антигеном [2]. Після зв'язування антигену з IgE на поверхні цих клітин відбувається виділення гістаміну та інших медіаторів, які призводять до запальних і алергічних реакцій, таких як почервоніння, свербіж і набряк.

У ветеринарній практиці підвищений рівень IgE часто свідчить про наявність алергічної реакції чи паразитарної інфекції [3]. Це робить IgE цінним маркером для діагностики та моніторингу таких станів у тварин. Оскільки реакції гіперчутливості за участю IgE можуть призводити до різних клінічних проявів, від шкірного свербіжу до важких системних реакцій, діагностика та регуляція рівня IgE допомагають ветеринарам вчасно визначити алергени та вибрати відповідну терапію.

IgE є також важливим елементом у вивченні імунних розладів у тварин, таких як атопічний дерматит або харчова алергія, які пов'язані з порушенням нормальної імунної відповіді на нешкідливі речовини. У таких випадках тварини реагують на алергени, як от пилок, певні харчові продукти або пилових кліщів, що може призводити до хронічного запалення, ураження шкіри чи шлунково-